

kunne findes Plads til, at man kunde sikre sig hendes Person, uden at hun behøvede at puttes ind i et af Skabene. Men i øvrigt, hvorfor skulle Fangerne transporteres fra Fængselet ind paa Raad- og Domhuset? Det er et stort Spørgsmaal, om ikke Forhørene i stort Tal kunde afholdes ude paa Fængslerne. Staar ikke dette, at Forhørene afholdes paa Raad- og Domhuset, i Forbindelse med, at Dommerne ikke ville ulejlige sig ud paa Fængslerne. De have bestemte Arbejdstimer, og dem ville de ikke have forrykket, fordi de have visse Bierhverv, som de skulle udføre, eller de ville nu en Gang holde Forhør i de Lokaler, der ere indrettede dertil. Jeg tror, at der meget vel med lidt god Villie fra den københavnske Dommerstands Side kunde afholdes Forhør i vedkommende Fængsel, saa at en hel Del af Fangerne kunde forskaanes for at køre i Salatfadet ind til Raad- og Domhuset og sidde i de modbydelige Celler og Skabe i flere Timer. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at et Bevis paa, hvor hensynsløst man kan handle fra Politiets Side, er det, at man kan putte en Kvinde med sit lille Barn ind i et af disse Skabe sammen med andre Kvinder. Det vilde vel heller ikke kunne tænkes, hvis det ikke — derom kan ingen Tvivl herske — var en fattig Kvinde. Jeg gad se det Raseri og det Hyl, der vilde blive, hvis en Kvinde af de velhavende Kredse med sit lille Barn blev puttet ind i et af disse Skabe eller overhovedet i Fængsel. Men overfor de fattige kan man desværre i mange Tilfælde tillade sig alt. Her maa den danske Rigsdag være disse Kvinders Værge. Pressen kan kun i ringe Grad være det, fordi Pressen ikke er frit stillet, fordi vi faktisk til Trods for, at Censuren skulde være afskaffet, have Censur, saa at enhver selv meget berettiget Kritik kan medføre betydelige Straffedomme for den, som kritiserer.

Det er min Opfattelse, at mange af de Sager, som medføre megen Ulejlighed for Politi og Dommer og lang Varetægts-arrest, og i hvilke der endelig fældes en meget haard Dom, i Virkeligheden ere Bagateller, der ere pustedede op til en Statsaktion. Hvad vil man f. Eks. sige til følgende? En Fader, som har faaet

sin Dreng anbragt paa en Opdragelsesanstalt, ønsker denne Dreng hjem, da hans Hustru er bleven dødssyg. Saa henter han Drengen hjem fra Opdragelsesanstalten, laaner ham, for at Drengen kan faa Leilighed til at tage Afsked med sin dødssyge Moder. Manden bliver arresteret og dømt til 2 Gange 5 Dages Vand og Brød! Det er en Kendsgerning. Manden har ikke gjort sig skyldig i nogen Forbrydelse. Han er Fader til et Barn, Barnets Moder ligger dødssyg og vil gerne se sit Barn, inden hun dør. Saa laaner han Drengen, tager ham med hjem, og derfor bliver han straffet paa denne meningsløse Maade med 10 Dages Vand og Brød. Jeg minder om en Sag, der endogsaa har vakt Opmærksomhed og Bitterhed i Udlandet, nemlig ovre i vort Naboland Sverige. Jeg minder om, hvorledes 3 Tjenestekarle paa Herregaarden Trinderup bleve arresterede og dømt til Vand og Brød...

Formanden: Det ærede Medlem er stadig udenfor Sagen. Det er ikke Politiet her i København eller udenfor, men en ny Strafanstalt ved Nyborg, Forhandlingen drejer sig om.

Sabroe: En Strafanstalt maa dog ses i Forbindelse med de Domme, der afsiges. (Formanden ringer). Jo, det maa den unægtelig. Hvis den ærede Formand forbyder mig at tale om de Domme, som afsiges omkring i Landet, og med Hensyn til hvilke jeg efter min Mening har Lov til som Rigsdagsmand at udtale mig om, hvorvidt de ere rigoristiske eller ikke, og hvis jeg ikke maa paavise ved Eksempler, hvor vilkaarligt der dømmes, og hvor unødvendigt man sætter Folk i Arrest, er det ikke muligt for mig at imødegaa det foreliggende Lovforslag, thi Betingelsen for, at jeg med Vægt kan kritisere det, er, at jeg kan paavise, at det er ganske unødvendig rigoristiske og vilkaarlige Domme, der fældes. Et Sted maa det dog være tilladt at sige Sandheden om de Forhold. — Her er 3 Personer, der sigtes for at have gjort sig skyldige i Vold...

Formanden: Det ærede Medlem maa rette sig efter Formandens Paataale.